

”... که (مذاکرات صلح) باستقلال و تمامیت کشور زیان نرساند ”
 - این مطلب در درجه اول اهمیت است ، ”صلح“ باشد . ولی ”صلحی“
 که به ”استقلال و تمامیت“ کشور در دست چهار خانواده بزرگ و
 طبقات کمپرادرها و مالکان ارضی زیان برساند هزار بار نباشد . ”صلحی“
 که به موافقتنامه هائی نظیر موافقتنامه دوستی تجارت و دریانوردی
 چین و آمریکا ، قرارداد حمل و نقل هوائی چین و آمریکا (۱) و قرارداد
 دوجانبه چین و آمریکا (۲) و یا به مزایایی که آمریکا در چین بدست
 آورده است - مانند حق نگهداری نیروی زمینی ، دریائی و هوائی در
 چین ، حق استقرار پایگاههای نظامی ، حق بهره برداری از معادن و حق
 برخورداری از انحصار تجاری - زیان برساند و پسر تبدیل چین به مستعمره
 آمریکا لطمه وارد سازد غیرممکن است . بطور خلاصه هر ”صلحی“
 که یکی از وسائل حفظ ”استقلال و تمامیت“ دولت ارتعاعی چانکایشک
 را بخطر اندازد غیرممکن است .

”... که (مذاکرات صلح) بتواند به نیرو گرفتن خلق کمک کند“ -
 ”صلح“ باید به مرتعان چین که مغلوب گشته ولی هنوز نابود نشده اند
 کمک کند که نیرو بگیرند تا پس از نیرو گرفتن بتلافی برخیزند و انقلاب
 را درهم پشکنند . برای اینست که ”صلح“ میخواهند . دو سال و
 نیم است که جنگ ادامه یافته و آمریکائیها بخشم آمدند زیرا که ”سک
 شکاری آنها دیگر از دویدن باز مانده است“ . یک راحت باش اگرچه
 خیلی کوتاه باشد بیموقع نیست .

”... که قانون اساسی مقدس با اقدامات من تقض نشود و برزیم
 مشروطه دموکراتیک لطمه ای وارد نیاید ، که شکل دولتی جمهوری
 چین ضمانت شود و سیستم قضائی جمهوری چین دست نخورد“ -

یعنی موقعیت مسلط طبقات و حکومت مرتعج چین خمامت شود و "سیستم قضائی" این طبقات و این حکومت "دست نخورد". این "سیستم قضائی" هرگز نباید "دست بخورد" زیرا که خیلی خطرناک خواهد بود. این بمعنای حذف کامل طبقات کمپرادورها و مالکان ارضی، بمعنای فنای دارودسته راهزنان گویندان، بمعنای دستگیری و مكافات کلیه جنایتکاران جنگ، اعم از بزرگ و متوسط و کوچک، خواهد بود.

"... که نیروهای مسلح بطور مطمئن محفوظ بمانند" — نیروهای مسلح جان طبقات کمپرادورها و مالکان ارضی اند. اگر چه چند میلیون نفر از این سپاهیان بدست ارتش آزادیبخش توده‌ای، این ارتش منفور، نابود شده‌اند هنوز نیرویی باندازه یک میلیون و چند صد هزار نفر باقی است که باید "محفوظ" بماند و "بطور مطمئن" محفوظ بماند. اگر این نیرو "محفوظ" بماند ولی "بطور مطمئن" محفوظ نماند طبقات کمپرادورها و مالکان ارضی سرمایه خود را از دست خواهند داد، "سیستم قضائی" در هر حال "دست" خواهد خورد، دارودسته راهزنان گویندان در هر حال از میان برداشته خواهد شد و جنایتکاران جنگ، اعم از بزرگ و متوسط و کوچک، در هر حال دستگیر خواهند گردید و مكافات خواهند رسید. همچنانکه حیات جیا باش یو از "باغ خوش مناظر" به قطعه زبر جدی وابسته بود که وی برگدن داشت (۳) حیات گویندان وابسته بارتش آن است. پس چگونه میتوان جرأت کرد و گفت که ارتش وی باید "محفوظ" بماند و یا اینکه باید "محفوظ" بماند ولی نه "بطور مطمئن"؟

"... که خلق بتواند شیوه آزاد زندگی خود را نگهدارد و حداقل سطح زندگی کنونی خویش را حفظ کند" — این به آن معناست که

طبقات کمپرادرها و مالکان ارضی چن باید آزادی ستمکاری بر قاطبه خلق و استثمار وی را حفظ کنند و سطح زندگی کنونی مجلل و آمیخته به عیش و تن آسائی خویش را نگهدارند، در حالی که خلق زحمتکش چن باید آزادی خویش را درستم دیدن و استثمار شدن حفظ کند و سطح زندگی کنونی خود را که مستلزم رفع کشیدن از سرما و گرسنگی است نگهدارد. اینست هدف نهانی جناحتکاران جنگ از تقاضای صلح. اگر جناحتکاران جنگ و طبقاتی که این جناحتکاران از آن برخاسته‌اند نتوانند آزادی خویش را در ستمکاری بر خلق و استثمار وی حفظ کنند و نتوانند سطح زندگی مجلل و آمیخته به عیش و تن آسائی خود را نگهدارند صلح بچه کار می‌اید؟ برای حفظ اینها طبیعی است که کارگران، دهقانان، روشنفکران، کارمندان و معلمان باید "شیوه آزاد زندگی خود و حداقل سطح زندگی" کنونی خود را که مستلزم رفع کشیدن از سرما و گرسنگی است نگهدارند. همینکه این شرط از طرف پرزیدنت محبوب ما چنان مطرح شد دهها میلیون کارگر، پیشه‌ور و دارنده مشاغل آزاد، صدها میلیون دهقان، میلیون‌ها روشنفکر، کارمند و معلم وظیفه دیگری ندارند جز اینکه با تفاوت کف بزنند و با فریاد "زنده باد پرزیدنت!" بر خاک بیفتند. هرگاه حزب کمونیست در ود صلح اصرار ورزد و از اسکان حفظ این شیوه زندگی و این سطح درخشان زندگی جلوگیرد هزار بار سزاوار مرگ است و "حزب کمونیست مسئول کلیه عواقبی محسوب خواهد شد که از آن ناشی گردد".

ولی ما هنوز همه در و گوهر این اظهاریه اول ژانویه را که حاکی از تقاضای صلح از طرف جناحتکار جنگ است عرضه نداشته‌ایم. اینک یک در و گوهر دیگر: "نبرد قطعی در ناحیه نانکن - شانگهای" که

چانکایشک دو بیام اول سال خود از آن صحبت میدارد . نیروی لازم برای این "نبرد قطعی" کجاست ؟ چانکایشک میگوید : "بدانید که در هر عرصه‌ای ، خواه نظامی ، خواه سیاسی ، و خواه اقتصادی ، نیروئی که امروز دولت در اختیار دارد چندین بار و حتی چندین ده بار از نیروی حزب کمونیست بیشتر است . " وای وای ! چطور ممکن است در برابر چنین نیروئی از ترس قالب تمی نکرد ! عرصه سیاسی و اقتصادی را کنار بگذاریم و فقط "نیروی نظامی" را در نظر بگیریم : اکنون ارتش آزاد بیخشن تعدادی بیش از ۳ میلیون نفر دارد و نیروئی که دو برابر او باشد میشود بیش از ۶ میلیون . پس نیروئی که "چندین ده بار" بیشتر از او باشد چه میشود ؟ فرض کنیم بیست برابر بیشتر باشد در آن صورت میشود بیش از ۶۰ میلیون نفر . بنابر این جای تعجب نیست هرگاه پژوهش چانکایشک میگوید که وی "از پیروزی در نبرد قطعی مطمئن است" ! پس چرا تقاضای صلح میکند ؟ هرگز باین علت نیست که دیگر نمیتواند بجنگد . کدام حزب کمونیست و یا کدام حزب دیگر در جهان که در زیر وزنه شصت میلیون نفر قرار گیرد میتواند شانس زنده ماندن داشته باشد ؟ مسلم است که همه خورد و خاکشی خواهند شد . بنابر این هرگاه پژوهش چانکایشک تقاضای صلح میکند واضح است که بهبیچوجه علت دیگری ندارد جز اینکه "از جان مردم دفاع میکند".

پس آیا همه چیز رو برآه است و هیچ جا نقصی وجود ندارد ؟ بنظر میرسد که يك چیز رو برآه نیست . کدام چیز ؟ پژوهش چانکایشک میگوید :

آنچه اینک مایه تأسف میباشد وجود بعضی از اشخاص در

دولت ماست که تحت تأثیر تبلیغات زیان‌بخش حزب کمونیست قرار گرفته‌اند و تزلزلی در روحیه آنها روی داده که تقریباً اعتماد بنفس را از آنها سلب می‌کند. اینان که از تهدیدات حزب کمونیست هراسیده‌اند فقط نیروی دشمن را می‌بینند و توجه ندارند که ما نیروی عظیم و چندین ده برابر بیشتر از دشمن در اختیار داریم.

عجب! هر سالی همراه با خبرهایی است. ولی امسال واقعاً شگفت‌انگیز است: گویند آنها که پیش از ۶۰ میلیون افسر و سرباز در اختیار دارند چشم‌شان فقط به ارتش آزادی‌بخش توده‌ای است که ۳ میلیون نفر دارد و ارتش خودشان را نمی‌بینند که ۶ میلیون نفر است. آیا این خبر شگفت‌انگیز نیست؟

این سوال پیش می‌آید که: آیا چنین خبری هنوز خریدار دارد؟ آیا هنوز شایسته آن است که مورد کمترین توجه قرار گیرد؟ طبق خبری که از داخل شهر بی‌پیش بدهست آمده‌است "صبح روز اول سال قیمت‌ها اندکی تنزل کرد ولی بعد از ظهر دوباره بعای خود برگشت". و یک خبرگزاری خارجی می‌گوید: "واکنش شانگهای در برابر پیام اول سال چانکایشک سرد بود". اینجاست جواب این سوال که آیا سخنان چانکایشک، این چنایتکار جنگ، هنوز خریدار دارد یا نه. همانطور که ما از مدت‌ها پیش گفته‌ایم چانکایشک بیجان شده‌است. او لاشه متحری نیست و کسی با او باور ندارد.

یادداشتها

۱ - « فرادراد حمل و نقل هوایی چین و آمریکا » در ۲۰ دسامبر ۱۹۴۶

بین دولت چانکایشک و امپریالیسم آمریکا با مضامه رسید . بموجب این قرارداد ، چانکایشک حاکمیت چین را در عرصه فضائی وی یکجا فروخت . بموجب این قرارداد ، هواپیماهای آمریکا میتوانستند بر روی سراسر خاک چین پرواز کنند ، بار بزند ، بار خالی کنند ، بار عبور دهند ، و آمریکا بر روی کلیه حمل و نقل هوایی چین تسلط میافت . همچنین هواپیماهای آمریکا در خاک چین "حق فرود آمدن غیر بازرسگانی" داشتند که بمعنای حق فرود آمدن نظامی است .

۲ - « قرارداد دو جانبه چین و آمریکا » که به « قرارداد معاهدت اقتصادی چین و آمریکا » معروف است در ۳ ژوئیه ۱۹۴۸ در نانکن بین نماینده‌گان دولت چانکایشک و نماینده‌گان امپریالیسم آمریکا امضاء شد . بموجب مواد این قرارداد ، امپریالیسم آمریکا نظارت عالیه و حق تصمیم بر روی مالیه و اقتصاد دولت چانکایشک میداشت و کارمندان آمریکائی که مستقیماً باعمال این نظارت در چین میپرداخته از "حق بروون مرزی" برخوردار بودند . امپریالیسم آمریکا میتوانست کلیه منابع استراتژیک مورد نیاز خود را از چین بدست آورد و دولت چانکایشک میباشد اطلاعات مربوط باین منابع را مرتباً در اختیار او بگذارد . دولت چانکایشک دسپینگ کالاهای آمریکائی را در چین تضمین میکرد .

۳ - جیا بائو یو چهره‌ای است از رمان چینی قرن هجدهم بنام « رؤیای کابین قرمز ». باع خوش مناظر باع خانوادگی جیا است . گفته میشود که جیا در هنگام تولد قطعه‌ای زبرجد در دهان داشت که مظہر زندگی وی بود و جیا بائو یو میباشد پیوسته آن را برگردان داشته باشد و هرگز از آن جدا نشد . از دست دادن زبرجد برای او در حکم "جان دادن" بود .

اظهاریه صدر کمیته مرکزی حزب کمونیست چین هائو تسه دون درباره وضع حاضر

(۱۴ ژانویه ۱۹۴۹)

از ژوئیه ۱۹۴۶، که دولت مرتتع گویندان در نانکن، بکمک امپریالیستهای آمریکا، اراده خلق را نقض کرد، قرارداد متأرکه و تصمیمات کنفرانس شورتی سیاسی را از هم درید و به جنگ داخلی ضد اقلایی در مقیاس ملی بادرت جست دو سال و نیم گذشته است. در طی این دو سال و نیم جنگ، دولت مرتتع گویندان در نانکن، بر خلاف اراده خلق، بدعوت باصطلاح مجلس ملی پرداخت، بتصویب باصطلاح قانون اساسی دست زد، باصطلاح رئیس جمهور انتخاب کرد و باصطلاح فرانی درباره باصطلاح "بسیج برای سرکوب شورش" انتشار داد، حقوق ملی را یکجا به دولت آمریکائی فروخت و از آن دولت وام‌هائی بالغ بر چندین میلیارد دلار آمریکائی گرفت. از نیروهای دریائی و هوائی آمریکا دعوت کرد که باشغال خاک چین، آبهای داخلی آن و فضای هوائی آن پیردازند، تعداد زیادی موافقت‌نامه خیانت ملی با دولت آمریکا با مضایه رسانیده و شرکت گروه مشاوران نظامی آمریکا را در جنگ

داخلی چین پذیرفت ، و سرانجام بمنظور کشتار خلق چین از دولت آمریکا مقادیر هنگفتی هواپیما ، تانک ، توپخانه سنگین و سبک ، مسلسل ، تفنگ ، خمپاره ، گلوله و مایر سهمات جنگی گرفت و پناه را این سیاست اساسی ارجاعی خیانت ملی در امور داخلی و خارجی بود که دولت مرتاجع گومیندان در نانکن به میلیون‌ها سرباز فرمان داد که به حملات پیرخمانه بر مناطق آزاد شده توده‌ای و بر ارتش آزادیبخش توده‌ای چین دست به زندن. کلیه مناطق آزاد شده توده‌ای در چین شرقی ، در دشت‌های مرکزی ، در چین شمالی ، در شمال غربی و شمال شرقی ، بدون استثناء ، بدست سپاهیان گومیندان منهدم شد . شهرهای عمله مناطق آزاد شده مانند ین ان ، جان جیاکو ، حوای ین ، حه زی ، دامین ، لین‌ای ، ین تای ، چن ده ، می پین ، چان چون ، جی لین و ان دون در این یا آن زمان بتصرف این سپاهیان راهزن افتاد . هر جا که این سپاهیان رفته‌ند کشتار کردند ، هتك ناموس کردند ، آتش زدند ، خارت کردند و از هیچ جنایتی باز نایستادند . دولت مرتاجع گومیندان در نانکن در مناطق تحت سلطه خود کمر توده‌های پهناور کارگران ، دهقانان ، سربازان ، روشنفکران و بازگانان را در زیر بار مصادره غلات ، در زیر بار مالیات و بیگاری که برای "سرکوب شورش و املاع راهزنان" ، بر آنها تعحیل میکند شکسته است و خون آنها را سیمکد . دولت مرتاجع گومیندان در نانکن کلیه آزادیها را از مردم سلب کرده است ، کلیه احزاب دموکراتیک و کلیه سازمان‌های توده‌ای را زیر فشار میگذارد و آنها را غیر قانونی اعلام میدارد . جنبش بحق دانشجویان جوان را بر علیه جنگ داخلی ، گرسنگی و ستمگری ، بر علیه مداخله آمریکا در امور داخلی چین و بر علیه احیاء نیروهای تجاوزکار ژاپن بدست آمریکا ،

سرکوب میکند. با انتشار اسکناس‌های جدید کشور را غرق در "فا بی" و "جین یون جیوان" میسازد که باعث تباہی زندگی اقتصادی خلق است و توده‌های وسیع را بورشکستگی میکشاند. بخش اعظم ثروت‌های ملی را از راه‌های مختلف خارتگری در دست سرمایه‌داران بوروکراتیکی که چهار خانواده بزرگ چان، سون، کون، چن در رأس آنان هستند متصرف می‌سازد. خلاصه آنکه دولت مرتاجع گومیندان در نانکن با برپاداشتن جنگ داخلی که مبتنی بر سیاست اساسی ارجاعی خیانت ملی او در امور داخلی و خارجی می‌باشد قاطبه خلق را گرفتار مصائب جانکه ساخته است. او به‌چوجه نمیتواند از مشمولیتی که تماماً بر دوش اوست شانه خالی کند. حزب کمونیست چین، بر خلاف گومیندان، از همان زمان تسلیم ژاپن، هر چه در اختیار داشت بکار برد و از دولت گومیندان خواست که از جنگ داخلی جلو گیرد و بآن پایان بخشد و صلح داخلی را برقرار سازد. حزب کمونیست چین بر اساس چنین سیاستی با استقامت بمبارزه پرداخت و با پشتیبانی قاطبه مردم نخست در آکتبر ۱۹۴۵ به امضای خلاصه مذاکرات میان گومیندان و حزب کمونیست نائل آمد و سپس در ژانویه ۱۹۴۶ با گومیندان قرارداد متارکه امضاء کرد و با تشریک مساعی احزاب دموکراتیک گومیندان را به قبول قطعنامه‌های مشترک کنفرانس مشورتی سیاسی وادار ساخت. از این پس بعد حزب کمونیست چین باتفاق احزاب دموکراتیک و سازمانهای توده‌ای برای دفاع از این قرارداد و این قطعنامه‌ها بمبارزه دست زد. جای تأسف است که دولت مرتاجع گومیندان اقدامات ما را در زمینه حفظ صلح داخلی و حقوق دموکراتیک خلق جدی ندانست بلکه، بر عکس، آنها را نشانه ضعف و نه در خور توجه تشخیص داد. دولت

مرتعج گومیندان بینداشت که میتوان خلق را مهار کرد ، که قرارداد مشارکه و قطعناسه‌های مصوب کنفرانس مشورتی سیاسی را میتوان خودسرانه از هم درید ، که ارتش آزادیبخش توده‌ای به نخستین حمله از پای در خواهد آمد ولی سپاهیان چندین میلیونی خود او میتواند بر سراسر کشور فرمانروائی کنند ، که کمک دولت آمریکا بی‌پایان است . از این جهت دولت مرتعج گومیندان جرأت یافت که اراده قاطبه خلق را نقض کند و جنگ ضد انقلابی را برپا داشت . در چنین احوالی حزب کمونیست چین راه دیگری نداشت جز آنکه مصممانه در برابر سیاست ارتجاعی دولت گومیندان قد راست کند و برای پاسداری از استقلال ملی و حقوق دموکراتیک خلق پیا خیزد . از ژوئیه ۱۹۴۶ ببعد ارتش قهرمان آزادیبخش توده‌ای تحت رهبری حزب کمونیست چین در برابر حملات سپاهیان دولت مرتعج گومیندان که بالغ بر ۴،۳۰۰،۰۰۰ تن بودند مقاومت کرد ، سپس به تعرض متقابل پرداخت ، کلیه سرزمین‌های مناطق آزادشده را که از دست رفته بود بازستاند و شهرهای بزرگی مانند شی‌جیا جوان ، لوه‌یان ، جی‌نان ، جن‌جو ، کای‌فون ، شن‌یان ، سیو‌جو ، تان‌شان را آزاد ساخت . ارتش آزادیبخش توده‌ای چین بر مشکلات بیمانند فائق آمد ، نیرو گرفت و اینک مجهز به مقادیر هنگفتی اسلحه است که دولت آمریکا به دولت گومیندان داده است . ارتش آزادیبخش توده‌ای در عرض دو سال و نیم نیروهای عمله نظامی دولت مرتعج گومیندان و کلیه لشگرهای زیده او را نابود گردانید . امروز ارتش آزادیبخش توده‌ای از لحاظ تعداد ، از لحاظ روحیه و از لحاظ تجهیزات بر بقایای نیروهای نظامی دولت مرتعج گومیندان برتری دارد . بالاخره خلق چین نفس کشیدن آزاد را شروع کرده است .

و ضعیت کنونی کاملاً روشن است : اگر ارتش آزادیبخش تودهای به چند حمله نیرومند دیگر بر بقایای نیروهای گومیندان پردازد تمام بنای رژیم مرجع آن فرو خواهد ریخت و نابود خواهد شد . دولت مرجع گومیندان که پیوسته از سیاست جنگ داخلی پیروی کرده است اینک ثمره بذر خود را بر میدارد : این دولت که هادارانش او را ترک گفته‌اند و پیروانش از او روی بر تافته‌اند دیگر نمیتواند سرپا باشد . در چنین احوالی چانکایشک ، این جنایتکار شماره یک جنگ در چین ، این سرکرده دارودسته گومیندان و این باصطلاح رئیس جمهور نانکن ، بمنظور حفظ سپاهیانی که هنوز دولت گومیندان در اختیار دارد و بمنظور اینکه فرصتی بیابد تا دوباره دست بکار شود و نیروهای انقلابی را در هم شکند روز اول ژانویه امسال اعلام داشت که حاضر است با حزب کمونیست چین به مذکورات صلح پردازد . حزب کمونیست چین این پیشنهاد را ریاکارانه می‌شمارد بدلیل اینکه چانکایشک حفظ باصطلاح قانون اساسی ، حفظ باصطلاح سیستم قضائی و حفظ نیروهای مسلح ارجاع را بعنوان بنای مذکورات صلح پیشنهاد کرده است و این شرایطی است که خلق سراسر کشور نمیتواند پذیرد . این شرایطی است برای ادامه جنگ و نه برای صلح . خلق در عرض ده روز اخیر در سراسر کشور اراده خود را بروشی اعلام داشته است . وی مشتاقانه خواهان صلحی نزدیک است ، ولی این باصطلاح صلح جنایتکاران جنگ را تأیید نمیکند ، شرایط ارجاعی پیشنهادی اینان را تأیید نمیکند . حزب کمونیست چین با تکیه بر اراده خلق اعلام میدارد : ارتش آزادیبخش تودهای چین دارای نیروی کافی و میانی لازم است که در مدتی نسبتاً کوتاه بقایای نیروهای مسلح دولت مرجع گومیندان را نابود سازد و کاملآ

مطمئن است که از عهده بر خواهد آمد، بعذلك بمنظور تسریع خاتمه جنگ و استقرار صلحی حقیقی و بمنظور سبک ساختن رنج های خلق، حزب کمونیست چین حاضر است با دولت مرتتع گومیندان در نانکن و یا با هر دولت محلی و یا با هر گروه نظامی گومیندان بر اساس شرایط زیرین واود مذاکره شود:

- ۱ - مجازات جنایتکاران جنگ؛
- ۲ - الگاه باصطلاح قانون اساسی؛
- ۳ - الگاه باصطلاح میستم قضائی؛
- ۴ - تجدید سازمان کلیه سپاهیان ارتجاعی بمحض احتوی دموکراتیک؛
- ۵ - مصادره سرمایه بوروکراتیک؛
- ۶ - رفم میستم ارضی؛
- ۷ - الگاه موافقت نامه های خیانت ملی؛
- ۸ - دعوت کنفرانس مشورتی سیاسی بدون شرکت عناصر ارتجاعی و تشکیل دولت دموکراتیک ائتلاف که کلیه قدرت را از دولت ارتجاعی گومیندان در نانکن و دولتهای محلی او در مدارج مختلف تحويل بگیرد. (۱)

حزب کمونیست چین عقیده دارد که شرایط فوق میان اراده مشترک قاطبه خلق است و فقط صلحی که میتوان بر این شرایط باشد صلحی دموکراتیک حقیقی خواهد بود. اگر اعضاء دولت مرتتع گومیندان در نانکن خواستار نیل به جملع دموکراتیک حقیقی اند و نه صلح دروغین ارتجاعی، در آن صورت باید از شرایط اوتجماعی پیشنهادی خود چشم پیوشنده و هشت شرط پیشنهادی حزب کمونیست چین را مبنای مذاکرات

صلح بین طرفین قرار دهند . والا ثابت میشود که صلح ادعائی آنها چیز دیگری جز فریب نیست . ما امیدواریم که همه مردم ، همه احزاب دموکراتیک و همه سازمان‌های توده‌ای پا خواهند خاست و برله صلح دموکراتیک حقیقی و بر علیه صلح دروغین ارتজاعی مبارزه خواهند کرد . میهن پرستان مخالف دولتی گومیندان در نانکن نیز باید از این پیشنهاد صلح پشتیبانی کنند . رفای فرمانده و جنگاور ارتش آزادیبخش توده‌ای ، دقت کنید : تا آنگاه که دولت مراجع گومیندان در نانکن به صلح دموکراتیک حقیقی تن نداده و چنین صلحی عملی نشده است شما نباید بکمترین مستی در نبرد راه دهید . باید کلیه مراجعی را که جرأت مقاومت بگند مصممه ، بطور قاطع و تمام و کمال نابود کنید .

یادداشتها

۱ - شرایط هشت گانه صلح که از طرف رفیق مأتو تسه دون در این اظهاریه مطرح شد پایه مذاکرات صلح آوریل ۱۹۴۹ قرار گرفت که بین هیئت نمایندگی حزب کمونیست چین و هیئت نمایندگی دولت گومیندان برهبری جان جی جون جریان یافت . قرارداد صلح داخلی که در طی این مذاکرات تنظیم شد مقررات مشخصی را برای اجرای شرایط هشت گانه صلح مقرر داشت . برای جزئیات مراجعه شود به « فرمان به ارتش برای پیش روی عمومی در سراسر کشور » ، یادداشت ۱ ، جلد حاضر .

www.KetabFarsi.com

تفسیر سخنگوی حزب کمونیست چین درباره قطعنامه شورای اجرائی نانکن

(۲۱ ژانویه ۱۹۴۹)

خبرگزاری مرکزی که خبرگزاری رسمی دولت مرتبع گومیندان در نانکن میباشد روز ۱۹ ژانویه خبر داد که شورای اجرائی در جلسه خود در ساعت ۹ صبح همان روز به بررسی وسیع اوضاع کنونی برداخته و قطعنامه زیرین را تصویب کرده است :

دولت باحترام اشتیاقی که قاطبه مردم باستقرار سریع صلح دارند پس از ملاحظات دقیق بدین وسیله تمایل خود را باینکه نخست بهمراه حزب کمونیست چین به قطع فوری و بدون شرط مخاصمه پردازد و سپس طرقین نمایندگان خویش را برای مذاکرات صلح تعیین کنند اعلام میدارد.

سخنگوی حزب کمونیست چین چنین اظهار میدارد : این قطعنامه شورای اجرائی نانکن بهیچوجه به اظهاریه یکم ژانویه چانکایشک، باصطلاح رئیس جمهور نانکن که پیشنهاد مذاکرات صلح را در بردارد و نیز به اظهاریه ۱۴ ژانویه مأتو تسلیم دون، صدر حزب کمونیست چین که نیز حاوی

پیشنهاد مذاکرات صلح است اشاره‌ای نمیکند. همچنین شورای اجرائی نانکن در این قطعنامه نشان نمیدهد که بکدام یک از این دو اظهاریه میبینند و با کدام یک مخالف است بلکه پیشنهاد کاملاً دیگری را مطرح میسازد، چنانکه گوئی نه گومیندان و نه حزب کمونیست چنین هیچکدام در ۱ و ۴، ژانویه پیشنهادی نداده‌اند. این بهمچوجه قابل درک نیست.

در واقع شورای اجرائی نانکن نه فقط پیشنهاد حزب کمونیست چنین مورخ ۴ اکتوبر را کاملاً ندیده گرفته بلکه صریحاً پیشنهاد اول ژانویه باصطلاح پرزیدنت چانکایشک را نفی کرده است. چانکایشک در پیشنهاد ژانویه خود چنین گفته بود:

همینکه حزب کمونیست تمايل صمیمانه به صلح داشته باشد و شواهد صریحی در این زمینه نشان دهد دولت با او با صمیمیت کامل رفتار خواهد کرد و حاضر خواهد بود درباره اقدامات شخص بمنظور خاتمه مخاصمه و استقرار صلح بذاکره پردازد.

نوزده روز پس از این اظهاریه، ارگانی از همین دولت یعنی "شورای اجرائی" اظهاریه "رئیس جمهور" را نفی میکند و بعای آنکه بگوید که دولت با حزب کمونیست "با صمیمیت کامل رفتار خواهد کرد و حاضر خواهد بود درباره اقدامات مشخص بمنظور خاتمه مخاصمه و استقرار صلح بذاکره پردازد" اینک از تمايل دولت باشکه "نخست (بهمراه حزب کمونیست چن) به قطع فوری و بدون شرط مخاصمه پردازد و سپس طرفین نمایندگان خویش را برای مذاکرات صلح تعیین کنند" صحبت میدارد. ما میخواهیم از این آقایان "شورای اجرائی" نانکن بپرسیم: پیشنهاد معتبر کدام است؟ پیشنهاد شما یا پیشنهاد

"رئیس جمهور" تان؟ شخص اخیر بر آن بود که "خاتمه مخاصمه و استقرار صلح" چیز واحدی است و صمیمیت و تمایل خود را به مذاکره با حزب کمونیست چین درباره اقدامات مشخص بمنظور نیل بدان اعلام میداشت، و حال آنکه شما بر آنید که قطع مخاصمه و استقرار صلح دو چیز جدا از هم است و نمیخواهید در مورد اقدامات مشخص بمنظور خاتمه دادن به مخاصمه نمایندگانی برای مذاکره با ما تعیین کنید. و چون دستخوش ییهوده‌ترین پندارها شده‌اید، پیشنهاد میکنید که "نخست... به قطع فوری و بدون شرط مخاصمه" پرداخته شود و پس نمایندگانی "برای مذاکرات صلح" تعیین گردند. اما بالاخره کدام پیشنهاد درست است؟ پیشنهاد شما یا پیشنهاد "رئیس جمهور" تان؟ بعقیله ما باصطلاح شورای اجرائی نانکن از اختیارات خود تجاوز کرده است. وی حق ندارد پیشنهاد باصطلاح رئیس جمهور را بکنار زند و خودسرانه پیشنهاد جدید بدهد. ما این پیشنهاد جدید را نامعتبر میشماریم. دو طرف متقاضم که در جنگی چنین طولانی، چنین دامنه‌دار و چنین خونبار درگیر شده‌اند سلماً باید نمایندگانی برای مذاکره درباره شرایط اساسی صلح و تنظیم قرارداد ستارکه قابل قبول برای طرفین معین کنند. این یگانه وسیله متوقف ساختن جنگ است. این نه فقط خواست خلق است بلکه در گومیندان نیز اشخاص زیادی تمایل خود را بآن ابراز داشته‌اند. اگر گومیندان از "قطعنامه" بکلی بسی اساس شورای اجرائی نانکن پیروی کند و به مذاکرات صلح پیش از قطع مخاصمه تن در ندهد در آن صورت تمایل صمیمانه او بصلح در کجاست؟ با تصویب "قطعنامه" شورای اجرائی نانکن، مذاکرات صلح فقط وقتی ممکن میشود که مخاصمه قبل قطع شده باشد. باین طریق قطعنامه

مذکور راه را بر صلح میبینند . اگر سیل مذاکره در میان است در آن صورت فقط یک کار باید کرد و آن الغاء این "قطعنامه" بسی اساس است ، یا این یا آن . اگر شورای اجرائی نانکن الغاء "قطعنامه" خود را نپذیرد این امر فقط نشان خواهد داد که دولت مرتاجع گویندان در نانکن تمایل صمیمانه به مذاکرات صلح با طرف دیگر ندارد . این شوال پیش میآید : اگر نانکن صمیمیت دارد ، پس چرا از مذاکره درباره شرایط مشخص صلح سرباز میزند ؟ آیا این دلیل برآن نیست که پیشنهاد صلح نانکن ریاکارانه است ؟ سخنگوی حزب کمونیست چین اعلام میدارد : اینک نانکن در هرج و مرج غوطه‌ور است . باصطلاح رئیس جمهور یک پیشنهاد میدهد و باصطلاح شورای اجرائی پیشنهاد دیگر . با کی باید سروکار داشت ؟

فرمان بدولت ارتجاعی گومیندان
برای دستگیری مجدد یاسوژی اکامورا
فرمانده کل سابق نیروهای تجاوزکار ژاپن
در چین و دستگیری
جنایتکاران جنگ داخلی از گومیندان
— اظهاریه سخنگوی حزب کمونیست چین

(۲۸ ژانویه ۱۹۴۹)

خبرگزاری مرکزی دولت ارتجاعی گومیندان در نانکن روز ۲۶
ژانویه چنین خبر داد :

یک سخنگوی دولت اظهار داشته است که : از یک ماه
پیش ، دولت به تصمیمات و اقدامات گوناگونی دست زده است که
هر چه زودتر جنگ را خاتمه دهد تا تخفیفی در مصائب خلق
حاصل شود . بعلاوه دولت در روز ۲۶ ماه جاری بطور رسمی یک
هیئت نمایندگی (۱) برای مذاکرات صلح تعیین کرده و از آن

زمان منتظر است که حزب کمونیست چین نمایندگان خویش را تعیین کند و بر سر محل ملاقات برای مذاکره توافق بعمل آید . اما یک سخنگوی حزب کمونیست چین در اظهاریه‌ای که بوسیله خبرگزاری مین هوا روز ۲۶ ماه جاری از رادیوی شنی شمالي پخش شد (۲) ، در عین حال که به مذاکره با دولت بمنظور یافتن راه حل مسالمت‌آمیز اظهار تمایل کرد به دشنام‌گوئی دست زد و کلمات نامعقولی بکار برد . و افزود که محل مذاکرات را نیتوان معین کرد مگر پس از آزادی کامل بسی بین . ما میخواهیم این سوال را مطرح سازیم : اگر حزب کمونیست چین بیهانه اینکه منتظر آزادی کامل ادعائی بسی بین میباشد بیدرنگ نمایندگان خویش را تعیین نمیکند ، بر سر محل ملاقات توافق ندارد ، عملیات نظامی را متوقف نمیسازد آیا این گذراندن زمان و ادامه مصائب جنگ نیست ؟ همه میدانند که قاطبه خلق چه اشتیاق سوزانی به خاتمه مصائب جنگ دارد . دولت برای نشان دادن صمیمیت کامل خویش بار دیگر اظهار امیدواری میکند که حزب کمونیست چین این نکته را بخوبی دریابد که وی باید نجات خلق را مقدم بر ملاحظات دیگر بشمرد و بیدرنگ نمایندگان خویش را برای مذاکره برگزیند تا صلح هر چه زودتر برقرار گردد .

خبرگزاری مرکزی نانکن در گزارش دیگری روز ۲۶ ژانویه از شانگهای چینی خبر میدهد :

پس از تجدید نظری که روز ۲۶ از طرف دادگه نظامی که در جنب وزارت دفاع ملی عهده‌دار محاکمه جنایتکاران جنگ است در پرونده ژنرال یاسوژی اکامورا ، ژنرال ژاپنی جنایتکار جنگ

و فرمانده کل ساقی نیروهای اعزامی ژاپن در چین، بعمل آمد مشارالیه بمحض حکمی که در ساعت ۶، از طرف رئیس دادگاه شی سی یو خوانده شد تبرئه گردید. محیط مستشجبی در سالن حکمران بود. اکامورا که ایستاده بود و بدقت گوش میداد پس از پایان قرائت حکم لبخند خفیفی برلب آورد.

سخنگوی حزب کمونیست چین با در نظر گرفتن آنچه در بالا گذشت مراتب زیرین را اعلام میدارد:

۱ - حزب کمونیست چین و فرماندهی کل ارتش آزادیبخش توده‌ای چین تأکید میکنند که قابل قبول نیست که دادگاه نظامی عهده‌دار محاکمه جنایتکاران جنگ بماموریت از طرف دولت ارتقای گومیندان در نانکن ژنرال یاسوئی اکامورا فرمانده کل ساقی نیروهای اعزامی ژاپن در چین را که سهمترین جنایتکار جنگ (۲) در سیان نیروهای اعزامی تجاوزکار ژاپن در چین است تبرئه کند. خلق چین پس از ایشاره جان‌ها و مال‌های بیشمار در طی هشت سال جنگ مقاومت ضد ژاپنی بالاخره به پیروزی نائل آمد و این جنایتکار جنگ را دستگیر ساخت. اینک هرگز به دولت ارتقای گومیندان در نانکن اجازه نخواهد داد که وی را خودسرانه تبرئه نماید. همه مردم، همه احزاب دموکراتیک و همه سازمان‌های توده‌ای و نیز میهن پرستانی که در دستگاه‌های مختلف دولت ارتقای گومیندان در نانکن هستند باید بیدرنگ بر علیه عمل جنایتکارانه این حکومت که بمنافع ملی خیانت میورزد و با میلیتاریست‌های فاشیست ژاپنی همدستی میکنند پیاخیزند. باین آقایان دولت ارتقای نانکن این اخطار جدی ماست؛ شما باید بیدرنگ یاسوئی اکامورا را از نو دستگیر کنید و بی معطلی بزندان بیندازید. این امر با تقاضای شما مبنی بر

مذاکره با ما وابستگی کامل دارد . بعقیده ما کلیه اقدامات کنونی شما توطئه‌ای بیش نیست که در پشت پرده مذاکرات صلح ریاکارانه پتدارکات جدید جنگ پردازید و از آن جمله از مرتعان ژاپنی دعوت کنید که بچین بیایند و در کشتار خلق چن بشما بیرونندند . باین منظور است که شما یاسوئی‌اکامورا را آزاد ساخته‌اید . ما بشما اجازه نخواهیم داد که بچین اعمالی دست بزنید . ما حق داریم بشما فرمان دهیم که یاسوئی‌اکامورا را از نو دستگیر کنید و در زمانی و در مکانی که ما معین خواهیم کرد وی را به ارتش آزادیبخش توده‌ای بسپارید .

ساختمانی‌های جناح‌تکار جنگ موقتاً تا دستور جدید در بازداشت شما خواهند ماند . قدغن است که آنها را خودسرانه آزاد کنید و یا بگذارید که بگریزند . هر کس این فرمان را نقض کند شدیداً تنبیه خواهد شد .

۴ - اظهاریه ۲۶ ژانویه سخنگوی دولت ارتعاعی گومیندان در نانکن ما را با خبر ساخت که شما ، آقایان نانکنی‌ها ، با چه شوری ، با چه حرارتی و با چه اصرار و شتابی خواستار مذاکرات صلحید و این گویا فقط ناشی از دلسوزی شما برای "کوتاه کردن جنگ" ، "تحفیف مصائب خلق" و "مقدم داشتن نجات خلق بر ملاحظات دیگر" است . اظهاریه مذکور همچنین ما را با خبر ساخت که بنظر شما حزب کمونیست چین ، بر عکس ، چقدر فاقد شور ، فاقد حرارت ، اصرار و شتاب در پاسخگوئی به خواست شماست ، "عملیات نظامی را متوقف نمی‌سازد" و این امر واقعاً "گذراندن زمان و ادامه مصائب جنگ" است . ما به شما ، آقایان نانکنی‌ها ، صریحاً می‌گوییم : شما جناح‌تکاران جنگ هستید و محاکمه خواهید شد . ما با اظهارات شما درباره "صلح" و "اراده خلق" باور نداریم . شما بر نیروی آمریکا تکیه زدید ، اراده خلق را

نقض کردید، قرارداد مشارکه و قطعنامه‌های کنفرانس مشورتی سیاسی را از هم دریدند و این جنگ داخلی خد توده‌ای، خد دموکراتیک و خد انقلابی را که از لحاظ درندگی بیمانند است برانگیختند. آن موقع شما آنقدر شور، حرارت، اصرار و شتاب نشان میدادید که نخواستید اندرز هیچکس را بپذیرید. و آنگاه که باصطلاح مجلس ملی را دعوت کردید، باصطلاح قانون اساسی را برشته تحریر درآوردید، باصطلاح رئیس جمهور را برگزیدید و باصطلاح فرمان "بسیج برای سرکوب شورش" را از تصویب گذراندید باز هم آنقدر شور، حرارت، اصرار و شتاب نشان میدادید که مانند همیشه نخواستید اندرز هیچکس را بپذیرید. در آن هنگام در شانگهای، در نانکن و در سایر شهرهای بزرگ، شوراهای مشورتی، اطاق‌های بازرگانی، سندیکاهای کارگری، اتحادیه‌های دهقانی، سازمان‌های زنان و سازمان‌های فرهنگی که همه ساخته و پرداخته دولت شما هستند و یا بمنزله افزار سیاست شما بکار میروند آنقدر جنجال بر سر "پشتیبانی از بسیج برای سرکوب شورش" و "امحاء راهزنان کمونیست" راه انداختند و یک بار دیگر آنقدر شور، حرارت، اصرار و شتاب نشان دادند که نخواستند اندرز هیچکس را بپذیرند. اینک دو سال و نیم گذشته است و در این مدت تعداد کسانی که بدست شما کشtar شده‌اند به میلیون‌ها رسیده است، روستاهائی که آتش زدید، زنهائی که هتك ناموس کردید، ثروت‌هائی که بفارت بردید، نفوس و اموالی که بوسیله هواپیماهای شما تلف شدند از شمار بیرون اند. شما مرتکب فجیع‌ترین جنایات شدید و ما باید با شما تصفیه حساب کنیم. چنین مینماید که شما با مبارزه برای تصفیه حساب سخت مخالفید. اما این بار ما دلائل بسیاری برای این مبارزه داریم. باید

حساب‌ها تصفیه شود ، باید مبارزه برای تصفیه آنها بعمل آید . شما مغلوب شده‌اید . شما خشم خلق را برانگیخته‌اید . قاطبیه خلق بر علیه شما به مبارزه مرگ و زندگی دست زده است . خلق دوستدار شما نیست ، شما را محکوم می‌کند . اینک خلق پیاخته است و شما منفرد گشته‌اید . باین علت است که شما مغلوب شده‌اید . شما پنج شرط (۴) برای مذاکرات صلح پیشنهاد کردید و ما هشت شرط (۵) ، و خلق فوراً به هشت شرط ما پیوست نه به پنج شرط شما . شما نه میتوانید هشت شرط ما را رد کنید و نه میتوانید بر روی پنج شرط خویش اصرار ورزید . شما اظهار میدارید که هشت شرط ما را بعنوان پایه مذاکرات می‌پذیرید . مگر این خوب نیست ؟ پس چرا نباید در مذاکرات کرد ؟ باین طریق بنظر می‌رسد که شما سرشار از سور ، حرارت ، اصرار و شتاب هستید ، مخت طرفدار "قطع بدون شرط مخاصمه" اید ، خواستار جدی "کوتاه کردن جنگ" ، "تخفیف مصائب خلق" و "مقدم داشتن نجات خلق بر ملاحظات دیگر" اید . و اما ما چه بدیمی است که ما نه سور نشان میدهیم نه حرارت ، نه اصرار و نه شتاب . ما در صدد "گذراندن زمان و ادامه مصائب جنگ" هستیم . اما آقایان نانکنی‌ها ، صبر کنید ، ما خواهیم توانست سور ، حرارت ، اصرار و شتاب نشان بدیم . سلماً دوره جنگ کوتاه خواهد شد و مصائب خلق تخفیف خواهد یافت . حالا که شما هشت شرط ما را بعنوان پایه مذاکرات می‌پذیرید کارهای زیادی برای ما ، شما و ما ، پیش می‌آید . برای تحقق بخشیدن باین هشت شرط ، مشغله بسیاری در برابر ماست ، در برابر ما ، در برابر شما ، در برابر احزاب دسوکراتیک ، سازمان‌های توده‌ای و اعضاء کلیه معاقفل است . ما تا چند ماه ،

شش ماه، یک سال تمام، چند سال کار داریم و تازه پس از آن هم شاید کار ما تمام نشود! گوش فرا دهید آقایان نانکنی‌ها! این هشت شرط مواد مجرد نیست. باید بآنها مضمون شخصی بخشد. در دوران کوتاه‌کنونی لازم است که همه ما دست به تأمیل زنیم. اگر این کار اندکی وقت بگیرد مردم ما را خواهند بخشود. بصراحت باید گفت که مردم خواستار آن اند که ما برای این مذاکرات آمادگی کامل داشته باشیم. مذاکرات باید انجام گیرد. هیچکس حق ندارد عقب بزند و از مذاکرات خودداری ورزد و از اینجهت نمایندگان شما باید آماده آمدن باشند. اما ما برای تکمیل آمادگی خود هنوز وقت لازم داریم و نمیگذاریم که جنایتکاران جنگ تاریخ مذاکرات را بما تحمیل کنند. ما با خلق بسی پین به کار مهمی مشغولیم: حل مسالمت‌آمیز سئله بسی پین بر اساس شرایط هشتگانه. آدم‌هائی که شما در بسی پین دارید، سانده ژنرال فو زوه ای نیز در این کار که بعوجب اعلامیه منتشره از طرف خبرگزاری شما (۶) مورد تأیید شماست شرکت دارند. این کار نه فقط محلی برای مذاکرات صلح بما خواهد داد بلکه همچنین نمونه‌ای خواهد شد برای حل مسالمت‌آمیز سئله نانکن، شانگهای، او هان، سی ان، تای یوان، گوی سوی، لان جو، دی هوا، چن دو، کون پین، چان شا، نان چان، حان جو، فوجو، گوان جو، تایوان، جزیره حای نان وغیره. پس این کاری ستودنی است و شما، آقایان نانکنی‌ها، باید آن را سرسی بگیرید. ما با احزاب دموکراتیک، سازمان‌های توده‌ای و دموکرات‌های بی‌حزب در مناطق خویش و نیز در مناطق شما مشغول تبادل نظر هستیم تا فهرستی از جنایتکاران جنگ تهیه کنیم و باین طریق ماده اول از شروط هشتگانه را در جزئیات

خود مشخص گردانیم. بدون تردید انتشار رسمی این فهرست طول نخواهد کشید. چنانکه شما، آقایان نانکنی‌ها، میدانید ما هنوز فرصت نکرده‌ایم که این فهرست را با احزاب دموکراتیک و سازمان‌های توده‌ای سورد بحث قرار دهیم و آن را رسماً منتشر سازیم. خواهش میکنیم ما را معدوم داریم. علتش اینست که تقاضای شما درباره مذاکرات صلح اندکی دیر صورت گرفت. اگر زودتر رسیده بود شاید ما تاکنون تدارکات لازم را انجام داده بودیم. سعدالک همینطور نیست که برای شما کاری نماند باشد. شما باید علاوه بر دستگیری آن ژانپنی جناحتکار جنگ، پاسوژی اکامورا، بیدرنگ به دستگیری گروهی از جناحتکاران جنگ داخلی و در درجه اول به دستگیری کسانی که در نانکن، شانگهای، فون‌هوا و تایوان بسر میبرند و در جزو چهل و سه جناحتکاری هستند که در اظهاریه ۲۵ دسامبر ۱۹۴۸ یک شخصیت صراحیت‌دار حزب کمونیست چین نام برده شده‌اند بپردازید. مهمترین آنان عبارتند از چانکایشک، مون‌زی‌فین، چن‌چن، حه‌ین‌چینگ، گو‌جو‌تون، چن‌لی‌فو، چن‌گوه فو، جو‌جیا‌هوا، وان‌شی‌جیه، او‌کوه‌جن، دای‌چوان‌سیان، تان‌تن‌بوه، جو‌جی‌ژئو، وان‌شو‌مین، گوی‌یون‌چینگ (۷). در میان اینان چانکایشک دارای اهمیت خاصی است. این جناحتکار به فون‌هوا گریخته است و بسیار احتمال می‌رود که در صدد است به خارجه بگریزد و خود را زیر حمایت امپریالیسم آمریکا یا انگلستان گذارد. پس شما باید او را هر چه زودتر دستگیر سازید و نگذارید بگریزد. مسئولیت کامل این امر بر عهده شما است. اگر این جناحتکاران فرار کنند شما به جرم آزاد گذاشتند راهزنان مجرم شناخته خواهید شد و هیچ اغراض درباره شما بعمل نخواهد آمد. تا هیچکس نگوید که ما با و

قبل اخطار نکردیم ! بعقیده ما فقط با دستگیری این جنایتکاران جنگ است که شما برای کوتاه کردن جنگ و تخفیف مصائب خلق کار جدی انجام خواهید داد . تا آن زمان که جنایتکاران جنگ آزاداند جنگ ادامه خواهد یافت و مصائب خلق تشدید خواهد شد .

۳ - ما از دولت ارجاعی نانکن میطلبیم به دو نکته فوق پاسخ دهد .

۴ - درباره تدارکاتی که طرفین باید در اجرای هفت شرط دیگر بعمل آورند به نانکن اطلاع داده خواهد شد .

یادداشتها

۱ - هیئت نمایندگی که از طرف دولت ارجاعی گومیندان برای مذاکرات صلح معین شد مرکب بود از : شائولی زی ، جان جسی جون ، حوان شائولون ، پون جانو سیان و جون تیان سین .

۲ - سخنگوی حزب کمونیست چین در اظهاریه ۲۵ ژانویه ۱۹۴۹ منسوب به مذاکرات صلح چینی گفته بود : "ما پذیرفته‌ایم که دولت ارجاعی نانکن نمایندگانی برای مذاکرات صلح اعزام دارد ، نه بر این اساس که ما هنوز این دولت را نماینده خلق چین میشماریم بلکه بر این اساس که وی هنوز بقاپایانی از نیروهای مسلح ارجاعی در اختیار دارد . اگر این دولت ، با توجه باینکه دیگر بهیچوجه از اعتماد خلق بجهه‌ای ندارد و بقاپایی نیروهای مسلح ارجاعی وی دیگر در برابر ارش نیرومند آزادیبخش توده‌ای قادر به مقاومت نیستند ، حاضر است شروط هشتگانه صلح را که حزب کمونیست چین پیشنهاد کرده پذیرد در آن صورت البته بهتر است و بسود امر نجات خلق است که سائل بمنظور تخفیف مصائب خلق از راه مذاکرات حل شود . " اظهاریه درباره محل ملاقات چینی تصریح کرده بود : "نمیتوان آن را معین کرد مگر پس از آزادی کامل بی پین و باحتمال قوی خود بی پین محل ملاقات خواهد بود . " سخنگو درباره نمایندگان نانکن

گفته بود: «پون شانو سیان یکی از رهبران عده گروه ۲۰ گومیندان است که گستاخانه بجنگ افزایی پرداختند. وی جنایتکار جنگ بشمار می‌آید؛ حزب کمونیست چین نمیتواند چنین نماینده‌ای را پذیرد.»

۳ - یاموزی اکامورا یکی از ژاپنی‌های جنایتکار جنگ است که فهرست جنایاتشان در تاریخ تجاوز ژاپن به چین یکی از طولانی‌ترین وسیاه‌ترین فهرست‌هاست. وی از ۱۹۲۵ تا ۱۹۲۷ رایزن نظامی سون چوان فان، یکی از دیکتاتورهای نظامی شمال بود. در ۱۹۲۸ بعنوان فرمانده یکی از هنگ‌های پیاده ارتش ژاپن در حمله برای تسخیر جی‌نان شرکت جست و در حادثه خونین جی‌نان نقش داشت. ایفا کرد. در ۱۹۳۲ معاون ستاد نیروهای اعزامی ژاپن در شانگهای بود و در حمله بر شانگهای و تسخیر آن شرکت داشت. در ۱۹۳۳ بعنوان نماینده دولت ژاپن «قرارداد تان گو» را با دولت خانق گومیندان با مضاه رسانید. از ۱۹۳۷ تا ۱۹۴۵ متواجراً فرمانده ارتش شماره ۱۱، فرمانده ارتش جبهه چین شمال، فرمانده ارتش جبهه شم و فرمانده کل نیروهای اعزامی ژاپن در چین بود. وی در زده‌ترین سیاست «پاک سوزاندن، پاک کشتن و پاک غارت کردن» را در چین بموقع اجرا گذاشت.

وی در رأس فهرست ژاپنی‌های جنایتکار جنگ که در اوت ۱۹۴۵ درین ان مستشر شد قرار داشت. در مدت جنگ آزادی‌بخش توده‌ای رایزن نظامی مخفی چانکایشک بود و نقشه‌های حمله بر مناطق آزاد شده را برای چانکایشک تنظیم کرد. در ژانویه ۱۹۴۹ از طرف دولت ارتعاعی گومیندان تبرئه و آزاد و به ژاپن اعزام شد. در ۱۹۵۰ از طرف چانکایشک پست افسر مرتبی ارشد «انستیتوی مطالعه پراتیک انقلابی» باو واگذار گردید. از ۱۹۵۵ به سازمان دادن چنگ‌جویان سابق نیروهای زمینی و دریائی ژاپن در «اتحادیه همزمان» (که بعدها نام اتحادیه همزمان باز نشته بخود گرفت) پرداخت و در دسائی ارتعاعی برای احیاء میلیتاریسم ژاپن نقش فعال ایفاء کرد.

۴ - «شرایط پنجگانه» دولت ارتعاعی گومیندان درباره مذاکرات صلح در اظهاریه اول سال ۱۹۴۹ چانکایشک قید شده است باین مضمون: ۱ - "... که (مذاکرات صلح) باستقلال و تمامیت کشور زیان نرساند". ۲ - "... که (مذاکرات صلح) بتواند به نیروگرفتن خلق کمک کند". ۳ - "... که قانون اساسی مقدس با اقدامات من نقض نشود و به رژیم مشروطه دموکراتیک لطمه‌ای وارد نیاید، که شکل دولتی جمهوری چین ضمانت شود و سیستم قضائی جمهوری چین دست نخورد". ۴ - "... که نیروهای مسلح بطور مطمئن محفوظ بمانند".

۵ - "... که خلق بتواند شیوه آزاد زندگی خود را نگهادارد و عداقل سطح زندگی کنونی خویش را حفظ کند". رفیق مائو تse دون بیدرنگ این پنج ماده را جداً رد کرد . مراجعه شود به « درباره تقاضای صلح از طرف جنایتکار جنگ » ، جلد حاضر .

۶ - «**شوابط هشتگانه**» حزب کمونیست چین درباره مذاکرات صلح بوسیله رفیق مائو تse دون در اظهاریه ۱ ژانویه ۱۹۴۹ که راجع به اوضاع آن هنگام میباشد تنظیم شد . مراجعه شود به « اظهاریه صدر کمیته مرکزی حزب کمونیست چین مائو تse دون درباره وضع حاضر » ، جلد حاضر .

۷ - وزارت دفاع ملی دولت نانکن در اعلامیه‌ای که روز ۲۷ ژانویه ۱۹۴۹ بوسیله خبرگزاری مرکزی گومیندان منتشر شد چنین اعلام داشت : « در چین شمالی بمنظور کوتاه کردن جنگ ، نیل به صلح ، و حفظ بی‌پیش ، این پایتخت کهنه سال ، حفظ ثروت‌های فرهنگی و بنای‌های تاریخی آن ، فرمانده کل فو زوه ای در اعلامیه ۲۲ ژانویه خویش قطع مخاصمه را از ساعت ۱۰ همان روز اعلام داشته است . اکثر سپاهیان ما که در بی‌پیش مقر داشتند بفرمان ستاد کل یکی پس از دیگری از محیط شهر بیرون آمده رهیپار محل‌های شده‌اند که برای آنها معین گشته است . » همین اعلامیه اشعار میداشت که « قطع مخاصمه در سوی یوان ودا تون نیز عمل خواهد شد . »

۸ - سون زی وین ، سرمایه‌دار بزرگ رژیم گومیندان ، متولی وزیر دارائی ، رئیس شورای اجرائی ، وزیر امور خارجه و فرستاده مخصوص دولت گومیندان به آمریکا بود . چن چن ، رئیس کل سابق ستاد ، در آن موقع از طرف دولت گومیندان فرماندار استان تایوان بود . هه بین چینگ رئیس کل ستاد و وزیر دفاع ملی گومیندان بود . گو چو تون در آن موقع رئیس کل ستاد ارتش گومیندان بود . چن لی فو ، چن گوه فو و چو جیا هوا روساه گروه CC گومیندان بودند . وان شی جیه قبل و زیر خارجه گومیندان بود . او گوه جن در آن موقع از طرف دولت گومیندان شهردار شانگهای بود . دای چوان سیان که نام دیگرش دای جی تانو میباشد ، مدت مديدة عضو هیئت رایزنان چانکایشک و در آن موقع عضو شورای دائمی کمیته اجرائی مرکزی گومیندان بود . تان نن بوه فرمانده کل پادگان گومیندان در منطقه نانکن - شانگهای - حان جو بود . جو جی تتو فرمانده کل نیروی هوایی گومیندان بود . وان شو مین معاون فرمانده کل و رئیس ستاد نیروی هوایی گومیندان بود . گوی یون چینگ فرمانده کل نیروی دریائی گومیندان بود .

www.KetabFarsi.com